

NOAHS FØRSTE SANG.

At jeg blev skabt, det har jeg glemt, men fødslen jeg erindrer!
Jeg tænkte: Avra - jeg bli'r klemt. Det må jeg vist forhindre.
Men så så jeg pluds'lig lys. Det mig gav et kuldegys
til en stemme pluds'lig sa': - En dreng I to nu har!

De målte mig og vejede, og jeg blev osse vasket.
De gjorde som de plejede, men jeg blev overrasket!
Hyled' som en stukket gris - og det hjalp naturligvis.
De mig gav til far og mor - og glæden den var stor.

Min far var frisk og stærk og varm. Han vuggede mig kærligt.
Jeg lå så dejligt i hans arm, men jeg må sige ærligt:
Mor var tem'lig bleg og mat. Jeg vil altså påstå at
hun i orden ikke var. - Hva' mon hun fejlet har?

Snart tog vi hjem til vores vej hvor vores hus jo ligger.
Her far og mor og lille jeg, vi no't forskelligt drikker.
Hvor min barnevogn er flot! Passer altså til mig godt!
Men hvis her for stille bli'r - så ka' I tro jeg skri'r!

Vi har en dejlig missekat, Simone vist hun hedder.
Og af og til så sker det at jeg ser hun nær mig sidder.
Tænk med tungen vaske sig! Mon hun vejer mer end mig?
Hvis hun gør, så si'r jeg da - jeg kattemad vil ha'!

I dag blev jeg i kjole klædt - og ikke just moderne.
Var hundred år i vores æt - det tror jeg såmænd gerne!
Vi i kirke skulle gå. Meget kneb det at forstå -
Som at vand i ho'det ska' - skønt vasket hjemmefra!

Se, festens midtpunkt er jeg nu, og jeg har fået gaver.
Jeg ka' godt blive lidt jaloux på alt det sjov I laver!
Mine gæster snakker løs - ingen hørte at jeg nøs!
Mor dog si'r jeg snart bli'r stor - ka' sidde ved et bord.

Jeg bliver nok en dejlig dreng - og ih hvor skal jeg lege!
Så vil jeg ikke gå i seng, men tage straks på veje.
Jeg ska' alt bestemme selv! Alting ska' bli' fut og spræl!
Far og mor vil få det lært - skønt det nok bliver svært!

TIL SLUT VI ØNSKER NOAH MÅ I MEGET FÅ SIN VILJE!
EN DEJLIG TID MED LÆRDOM, LEG OG BAG SIG SIN FAMIL' JE!
GID DU SUNDHED, LIVSMOD FÅR - GODT HUMØR MENS FREM DET GÅR
- OG ENGANG EN KONE SØD! - - SÅ HAR DET INGEN NØD!

Noa og Edmund